

A „KELET” előfizetési díja:

Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva

Egész évre	16 frt.
Félévre	8
Negyedévre	4
Egy hóra helyben	1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 7 kr.	

Megjelenik a „Kelet” mindennap, az ünnepeket követő napok kivételével.

KELET.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Hirdetési díjak

Határozott hirdetésnek három napra vagy annak töredékére 6 kr. Bélyegdíj minden hirdetés után 80 kr. Nagyobb és gyakoribb hirdetéseknek külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket felvesznek:

Bécsben: Oppelk Alajos Stadt Stubenbettel Nr. 2. (Eckhaus den Wollzeile 86.) Haasensteint et Voigter. (Wallfischgasse 10.) Bud. Mosse Publicistische Bureau. Budapestben. Haasensteint és Voigter hirdetés közv. irodája. Weiss Mór hirdetések felvétel irod. Bécsben Wollzeile 18. és Budapest Szervizator 5. sz.

Nyitólíri cikkek

gárdmód sora után 25 kr. fizetendő.

Szerkesztői szállítás: Főtér 4-ik száma, hová a lap szellemi részét illető kérelmek címzendők.

AZ ÉRTÉKESBB CIKKEK DÍJAZTATNAK. Kéziratok nem adatkak vissza.

Kiadó-hivatal: Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

Visszaemlékezés külföldre.

Kolozsvár, 1878. decz. 10.

V.

A bécsi iparmúzeum.

Folytonosan egy szakmával s többnyire annak is csak egy ágával foglalkozó iparos rendszerint akkora mérvű correctséget sajátít el, hogy a mód, a mint valmit készít, a külföldi iparosoknál legalább, alig jöhet kifogás alá. Csakhogy ez egyáltalán nem elég arra, hogy valakinek készítményei keresettek legyenek, szinte fontosabb a kézi jártasságnál az eszme, melyet valamely cikk kifejez, a forma és stíl, az újdonság és ebben az izlés és finomság. Ezt elérni egy géppé változott ember egyáltalán nem képes, ehhez teremtő elme és genialitás szükséges.

munkasait folytonos foglalkozásban tartsa, enmagát pedig szakadatlanul adózta.

A bécsi iparmúzeumnak aztán van is rá gondja, hogy az új és szép körül csoportosuló ezen forradalmat folytonosan élessze.

E végre először, a mivel bir, szakadatlanul sokszorosítani törekszik; a gypsöntésre külön műhelye van s itt a múzeumban található szobrokról, épületdíszítési maradványokról, vázákrol, sőt még aranyműves és kovácsmunkákról is igen hű és szép másolatok készíttetnek, melyek már nemcsak az örökös tartományokban, de még Magyarországon is meglehetősen el vannak terjedve.

A mit pedig gypsbe önteni nem lehet, fényképmásokban terjeszti s mindezeket mérsekkelt áron küldi szét.

riumában felfeji az idegen ipar vegytani titkait, analysálja az emailt vagy valamely bőr és kelme új festészeti módját s tudtul adja iparosainak.

Nyolczadszor, műipar-oskolájában, mint ezt már említők, rajztanítókat s különböző iparágakra műiparosokat képez ki. Ez iskolák bővebb ismertetését azonban ismét csak a jövő alkalomra vagyunk köaytelének halasztani.

Ime ismét egyik oldala, a sok közül azon óriás tevékenység képének, melyet a házában utána kellene másolnunk, hanem csaknem üres, hiábavaló beszéd, hogy ipart akarunk teremteni.

Justus.

hogy gr. Andrássy sokkal emelkedettebb szellemű publicista, hogy sem irányában a nemzetiségek feltékenykedésének helye volna a Tisza Kálmán reform-törvényei sokkal mélyebb gyökereket vertek a nemzet szívében, hogysem azoknak életbeléptése hazánkban újabb rázkodást idézhette elő.

Nincs tehát más óhajtatunk mint az, hogy tartunk lenn a gr. Andrássy külügyi politikáját, ne hogy az orosz slavismusnak essünk áldozatul, de tartunk fenn egyszersmint Tisza reform-törvényeit is, nehogy akár az absolutismus, akár a szélsőbál malmára hajtsuk a vizet.

Ezzel be is fejezhetnők cikkünket, de arra mégis figyelemztetjük elvrokonainkat, miszerint nem olyan régen szűnt meg nálunk az absolutismus minden nyomorával, hogy sem az ezzel szemben folytatott tusaját nemzetünknek elfeledhetők volna, azért kellő vigyázattal legyünk, nehogy a kiontott vér haszontalan folyt volna el.

rendre való áttérést indítványozta, ő szigorubb alkalmazását kívánja a jelen törvényeknek, de kivételes törvények nélkül. A képviselőház hűtfőre halasztotta Minghetti, Paternostro és Crispi indítványának tárgyalását. A cabinet bukását valószínűnek tartják. Depretis-Crispi cabinet van kilátásba helyezve.

Gróf Andrássy Gyula beszéde.

(Folytatás és vége.)

Mindez, azt hiszi, elég ok arra, hogy a parlamenteknek nem mondhatott többet, mint mondott, s fölminti őt azon vád alól, mintha jogos ellenőrző közgei kijátszására gondolt volna; mert ő tudva teljes életében soha nem esalt meg senkit; itt legkeveseb. (Tetszés jobbról.)

De azt mondják, ha nem volt lehetséges az occupatió előleges közlése, rögtön utána vagy vele egyidejűleg össze kellett volna hívni a törvényhozásokat, s felszólítani nyilatkozásra őket. Ez egyrészt nem volt lehetséges; másrészt nem volt volna politikus. Ő ismétli, hogy oly actió folyamán, minő a bosnyákországi volt, nagyon helytelen eljárás lenne bizonyos mérvben való bevégzettsége előtt azt parlamenti megbeszélés tárgyává tenni.

Dr. Kuranda azt állította, hogy a német birodalomból való kisorittatása óta nem érte Ausztria-Magyarországot oly csapás, mint Törökország területi statusquójának megrontása; azt mondja: Törökország régi védfal volt, de védfal volt, s ledöntése után mi védtelenek maradtunk. Igaz lehet, a mit mond; a falakat időnkint meg szokás vizsgálni, megerősíteni, ott, a hol még képes arra; pótolni, a hol szükséges; de azt véli, szerfölött helytelen eljárás lenne azon tudatban, hogy fal mellett állunk, bevárni, míg az fejtűnkre szakad. (Élénk helyeslés.)

Miért gyűjt az iparmúzeum indiai, japáni stb. cikkeket össze, hisz kétségtelen, hogy ama tartományok ipara a bécsi és párisi iparnál alsóbb fokón áll? A felelet rá egyszerű: első sorban ugyanis lehetnek és vannak valósággal ezeknek is bizonyos speciális iparágai, mikben az európainál nagyobb tökélet érték el, s ezt szükséges föltek eltanulni; de a mi leggyakoribb és legnevezetesebb, ha kezdetleges is e népeknél valamely cikk előállítás módja, de a minden nemzetnél feltalálható genialitás, a magára hagyott teremtő elme kétségkívül olyan eredetiségeket fog felmutatni, a melyeket, ha correct feldolgozással bocsát piacra a bécsi iparos, bizonyosan feltűnést okoz vele.

Másodszor, minden kisebb-nagyobb kiállítás, mely az örökös tartományokban előfordul, a múzeum alapszabályainál fogva részt vesz, s ha ezen kiállítás az ipar valamely speciális ágát karolja fel, akkor az ezen szakmába vágó legjelesebb kincseivel, általában pedig gypsöntvényeivel és fényképeivel megjelenik.

Harmadszor, ha valamely iparos iskolának vagy iparosnak az ország bármely részében a múzeum valamely cikkére szüksége volna, ez kellő biztosítás mellett kikölcsönzi.

Negyedszer, a múzeum kiadja rendes közleményeit folyóirat alakjában s ebben gyűjteményének használhatóságát, egyes cikkeinek kiváló tulajdonait az iparos szempontjából tárgyalja s az ipari szakmába vágó vegytani kísérleteinek eredményeit közlése adja s különböző fontos ipari közleményeket hoz.

Ötödször, különböző szakmunkákat bocsát ki. S hogy e téren milyen irányban mozog ez intézet, csak jellemzés kedvéért idézzük egy pár kiadványának címét. Az egyik például így szól: „A velencei marcus-könyvtárban levő byzantiumi könyvtárláról.” Kinek jutna nálunk például eszébe, hogy egy könyvtárla díszítéséről szakmunkát adjon közre? A másiknak címe: „Az antik agyag-édenyek díszítése tanulmányul és utánzásul a műiparnak és iskoláknak.” Egy másiké: „A német renaissance édenyei”. Másé: „A csipke-története és terminológiája.” Másé: „Csipke-album,” mely ugynevezett „Lichtdruck”-ban a régi csipkék főtípusait közli — s így tovább.

Gr. Andrássy utolsó nyilatkozata szerint monarchiánk nem törekszik területét nagyobbítani s nem cselja Boszniát annectálni, míg Tisza szinte igyekszik a bosnyák utopikus és communisticus törekvéseket lehűteni és a magok medrébe visszatérlni s e részben gr. Andrássyt támogatja is.

Székségünk van tehát mind nekünk, mind a Lajtántuliának, hogy a közös külügyér és a magyar minisztérium egyöntetű politikát kövessenek, különben soha állandó nem lesz a monarchia két felének egyesülése.

Székséges továbbá az is, hogy reformjainkat teljesen a polgári jogegyenlőség alapjára fektessük, mert csak ezáltal vehetjük el élet a tulságos nemzetiségi törekvéseknek, melyek a valóságos alkotmányos szabadság fejlődésének, nem csekély hátrányára, már is igen nagy tért foglaltak el.

rende való áttérést indítványozta, ő szigorubb alkalmazását kívánja a jelen törvényeknek, de kivételes törvények nélkül. A képviselőház hűtfőre halasztotta Minghetti, Paternostro és Crispi indítványának tárgyalását. A cabinet bukását valószínűnek tartják. Depretis-Crispi cabinet van kilátásba helyezve.

A bécsi iparmúzeum pedig e tekintetben megbecsülhetetlen s roppant kiterjedésű anyaggal rendelkezik, a melynek csak egy kis része van még eddig felhasználva.

Az osztrák iparosok pedig nagy szorgalommal használják a múzeumot, ha az asztalosnál valamely izraelita templom számára szentek-szentélyét rendelnek meg, elmegy a múzeumba s mintául veszi az alhambra gypsöntvényeit; az építész, ha nyári pavillont kell építenie, részleteket vesz a nankingi toronyról, az esztregályos a sétatálcza fejére kifáragja a chinai ördögöt. S innen van, a mit a fogyasztó közönség alig képes magának megmagyarázni, hogy miként képes az osztrák ipar egy a szövészetben, mint bármiféle más iparágban folyton annyi újat, eredetűt, különöst mutatni fel s árasztani el velők a világot. Honnan ered, hogy ez az ipar, ha egyszer valamit kibocsátott a nagy közönség közé s megadóztatta érte clienseit, mindjárt egy újalkotással vagy mondjuk, divattal áll elő s maga emészti fel korábban szült saját gyermekeit, így kényszerítvén rá a közönséget, hogy

Hatodszor, a téli hónapok alatt minden héten kitűnő szakférfiak felolvasásokat tartanak a múzeumban, például Prof. Brücke „a színek physiologiájáról,” Falke „a szövészet és himzés történetéről,” Bauer „az oxydatio”-ról, stb.

Hetedszer, a múzeum chemiai laborato-

Annál inkább bámulunk tehát, hogy nálunk létezhet párt, mely Tisza megbuktatására törekszik, mert, ha ez megtörténne, még az által a alkotmányos válság kérdése nem lenne megoldva, sőt mondhatni szinte lehetetlenné volna téve a parlamentarismus fenntartása, miután nem létezik a jelenleg kormányon lévő párton kívül egy párt sem, mely magának akár a nemzet, akár a parlament kebelében többségre számíthatna.

Mindezekből okvetetlen az következik, hogy a gr. Andrássy megbuktatása érdeke ellen volna a monarchiának, míg a Tisza megbuktatása szoros értelemben vett hasznuknak volna bátrányos.

Mi részünkről azon meggyőződésben élünk,

Az országgyűlési szabadelvű párt vasárnap d. u. 6 órákor tartott értekezletén első sorban megválasztottak szavazás után a kijelölt bizottság tagjairól: Dániel Pál, Prileszky Tádé és Rudics József báró.

Ezután összeült a kijelölt bizottság, s kijelölte a képviselőház véderő bizottságába: Szerb György és Tisza László, — a pénzügyi bizottságba pedig: Molnár György, Prónay József és Szögyény László képviselőket. E kijelölés az ujjabban megnyitott értekezlet által helyesléssel fogadtatván, a tanácskozás véget ért.

gukon hordák az igazság bélyegét, hogy a tola-kodók csaknem önkénytelenül visszavonultak. Az üldözött özike megmenekült, elérte az orvos lakását, s az öreg ur szobájába rohanya e kiáltással: „Franklin meghal,” előtte összerogyott.

Franklin Benjamin már rég felgyógyult „kis idegbajából,” a mint ő maga nevezve meggyógy, midőn a halál angyala még mindig Mari ágya körül lebegett. Azon estéli ut, s a vele egybekötött heves kedélyizgalom a győnge lényről súlyos betegséget idézett elő, melyből a lányka csak nagyon lassan gyógyult fel.

Midőn végre szerettei örömeire felkelhetett s ünnepelt barátjának karjára támaszkodva az első tétova lépéseket kísérté meg, a mint látta néma gondját s komoly gyöngédséget, akkor szíve mélyben áldotta azon nyugtalan estéli órák, mely olyan boldogságot hozott számára, milyent azelőtt nem ismert, a boldogságot, hogy ő gondolza!

Szegény Mari! Még akkor nem sejtette, mit rabolt el az a róla! Nehány héttel később kimondhatatlan fájdalomra fedezte fel, oly bánattal, mely csak nem megtörte, hogy hangja elveszett.

Dr. Snobbers volt az egyedüli, ki nem bámult az akkori vigyázatlan estéli ut következményén. „Ez az ugynevezett szerencsétlenség alig említésre méltó,” mondá. Az élete is kocznák forgott Marinak! Nem érthető, mint sérhatnak oly kétségbeesve, mert anya és lánya nem kevésbé mélyen szomorkodtak, mint Mari, pusztán hangjának elvesztése felett. Ah a kinek nem jutott osztályrészül az ének égi adománya, természetesen, nem képzelheti, hogy a legiszább gyönyörök, a legédesebb vigasztalás forrásává mint válhatik az, abban a szív mindent fölhalál, mit az életben nélkülözni kénytelen. Ki énekelni tud, az minden ősmével jobban bezenzi szívét s legkeesebb bá-

A „KELET” TÁRCZÁJA.

EDINA.

Angol regény.

KÉT KÖTETBEN.

Írta:

WOOD ASSZONY.

MÁSODIK KÖTET.

Harmincztödik fejezet.

Viszontlátás.

(115-ik folytatás.)

— Sasvár az igaz, jogszerűen birtoka önknek és semmi igaztalanságot nem követett el, midőn azt elfoglalta. De a csapást még is csak egy kicsit enyhítette volna. Én nem üzem volna ki egy családot házából, a nélkül, hogy megkérdezném, mi lesz azután belőlük.

— Nem, kegyed nem tette volna azt, mert hallom, hogy a Raynor családnak új otthonot teremtet. De Raynoréknak kemény lezárása volt szükségök. Mit találtam midőn huzamba vissza érkeztem, miket hallottam? Követek-é el csak egyetlen jó tettet, mialatt Sasvár birtokában voltak? Miként használták fel a szép birtokot? Gyálázatos módon! Igen, ismétlem, gyálázatosan jártak el vele. Minden alapjában tönkre ment, elpusztult. A szegény munkásokat, s berlétek lábbal taposták; minden fillár lefizetését követelték fölük, és semmit sem fordítottak javításokra. Testök, lelkek romlásnak indult. És miért? Hogy a Rayno-

rék dolyfa,” és esztelensége s pazarlása kórsága kielégítést nyerjen.

— Helyeselhetette-é ezt, menthetke kegyed, Edina?

— A leány némán rázta fejét — György önkénytelenül Edinának nevezte őt ismét.

— Csakis egyedül önmagukra gondoltak valamennyien, az örnagyolt elkezdve, le, a legkisebb gyermekig. Önteltség, lovak, drága öltözékek, huság! ebből állt minden. Semmi józan erkölcsi irány, semmi érdekes cél, nem volt felmutatva a gyermekek előtt, semmi jóra nem nevelték őket, egyetlen állért nem adtak a szegényeknek.

Raynor Károly méltó neveltje volt az ilyen mti tanoknak. Még nagykoru sem volt, és mégis már elfogatási parancssal üldözték őt, letelt váltók miatt.

Edina szót sem tudott el a vádak ellen szólni. Minden igaz volt.

— Mindezt hazatértekor adták önnek tudtára mr. Atkinson?

— Ugy van. De nem indultam el e beszédekön, anélkül, hogy személyesen meg ne győződtem volna felőle.

Saját szememmel láttam, mert ide jöttem, s mindent kifürkészttem, megsemmélttem, meggyógyeltem.

Edina meg volt lepelve. Hogyan történhetett az? Raynorék arról mit sem tudtak.

— Álnév alatt, ismeretlenül jöttem ide. Senki sem ismert a környékben, s Jettinél az ácsnál voltam szállásban. Az emberek kíváncsi idegennek tartottak, ki csak a mások ügyeivel törődik. Raynor Károly urfi „tigris”-nek keresztelt el, tette hozzá az elbeszélő, mosolyogva.

Edinának csaknem elszakadt lélegzete. Minő csodálatos felfedezés!

— Ausztráliában voltam, midőn megtudtam, hogy Atkinson asszony Sasvárat nekem hagyományozta. A tudósítást egy levélben kaptam, melyet Atkinsonné, egy vagy két nappal irt halála előtt, hogy elmondja nekem, miszerint végrendelete, törvényes bizonyosságai Callard és Prestleigh ügyvédek kezei közt vannak. Azt is írta, hogy e végrendelet második példánya meg van itt Sasváron is. De ennek tévedésnek kellett lenni részéről.

— Ha itt lett volna, akkor halála után csak megtalálták volna.

— Minden bizonynyal. Midőn e levél megérkezett Sidney-be, épen az ország belsejébe utaztam, s csak hat hó multával tértem vissza Sidney-be. Egész sereg levél várakozott itt réám, s Street közölte velem, hogy miután csak az első végrendeletből birnak tudomással, Raynor örnagy öröklötte Sasvárt, s birtokába is vette már.

— Mit határoztam ekkor? Azt, hogy maradjon az örnagy a birtokban; nem akartam soha említést tenni az új végrendeletéről, s azt Angliába való visszatértekor a tűzbe dobni volt szándékom. Az örnagnak joga volt Sasvárhoz; — nekem épen semmi igényem nem lehetett rá, s az elhatározás nem nagy küzdelembe került.

— Igen, azt gondoltam, hogy én így fog cselekedni kiáltott fel Edina égő arcczal.

— Ne tegyen igen sok jót fel rólam, miss Raynor. Nem tudom, mit tettem volna akkor, ha szegény ember vagyok. Valószínűleg megtartottam volna a birtokot gondolkodás nélkül. De gazdag voltam, s nem volt szükségem rá. Haza indultam Angliába, s megérkezve azonnal Streethoz, a bankárhoz mentem.

Egyedül találtam őt; neje s gyermekei elmentek volt Brighton-ba s néhány zavartalan órárt tölthetnek együtt. Az első, mit hallanom

kellett, volt, hogy mily szomorú az állapot itt Sasváron.

(Folyt. köv.)

A harmonika föltalálása.

(Folytatás.)

Cecil viláért kiállott, Dawies asszony az elájultat kísérté meg fölemelni, csak Mari állott szoborként mozdulatlanul a szoba közepén. Csak, midőn a cseléd a kar-gyertyakörtával a szobába lépett s hallá, a mint anyja mondja: „Hannah segits itt előbb egy kicsinyt és aztán szaladj Snobbers doctorót,” tért magához mozdulatlanságából. Mari egy kétségbeesett pillantást vetve Franklinra, nesztelenül suhant el a szobából. Senki sem vette észre, mivel mindenki az eszméletlennel foglalkozott.

Leszaladt a lépcsőn, felnyitá a kapuajtót s a hóval fedett utcán megállt. A metsző északi szél, mely égő arczát érinté s fűrtét szétzilálta, egy pillanatra visszariasztá. De aztán annál gyorsabban rohant el, midőn megvillant lelkében a gondolat: ő meghal s én őt halálra énekeltem. Mint gyűllötte e pillanatban hangját! Árnyékát tűntetva a házak előtt, hiszen csak két utca választá el őreg barátjuk és orvosuk lakásától.

Egy sötétebb mellék utcából lármát hallott, de nem figyelt rá. Egy sereg ifjú ember tört elő, egy lámpa világá épen a lány szép, halvány arczára vetődött, ijedten huzódott Mari közelebb a házak árnyába, de hasztalan, körül vették s csinaltan beszédekkel rémíték az ifjú leányt. Összeszedte minden bátorságát s meglehetősen szilárd hangon mondá, míg szíve csaknem hallhatóan dobogott: „az isten szerelméért, hagyjanak menni. Egy haldoklóhoz orvost kell vinnem, dr. Znobbers alig husz lépésnyire lakik innét.” Halászápadt arca, bánatos tekintete, hangjának rezgése annyira ma-

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

Nemzeti színház.

(Vége.)

Másik hátránya az Ellenállhatatlannak az, hogy a cselekvény menete oly gyors, hogy ne mondjuk: rohamos, a bonyolalom számai olyan szabályossággal fűződnek egymásba, hogy a mese csaknem soványnak, elégtelennek, a bonyolalom pedig csaknem száraznak, érdektelennek tűnik fel a nagy közönség előtt. A modern irány, sőt a modern társadalmi élet complicitásága annyira hozzá szoktatja a közönség izlést szász meg szász irányba szétterelt bonyolodottsághoz, a figyelmet csaknem kifárasztó szövevényességhez, az izgató fordulathoz és helyzetekhez, hogy izgalomhoz, lázassághoz, meglepetésekhez szokott izlésünk már nem is tud érdeklődni oly darab iránt, mely egyesével, minden kitérés, lényegtelen epizódok nélkül tör ki a közönség elé; a nagyközönség tulajdonképpen a színpadok drosszított izlése nem tud elég tápot meríteni egy darabból, melynek meséje a hegyi-patak kristálytisztá vizeként az élet sa-lakos zürzavarától megtisztultat csak azt vízi szíre, ami a mindennapi életben a lényeges, az örök-emberi, s elhagyja azt, a mi a dolgok s em-ber élet benső tartalmára, vagy befolyás nélkül gomolyog el fejünk fölött. A „Tricouche és Cacolet“, a „Három kalap“, a „Két árva“ féle mo-dern drámai termékek idegfeszítő izgalmai után csoda-e, ha a nagyközönség nem tud fölmegede-ni, nem tud „lelkesedni“ a költészet minden mes-terteltségtől, tulhalmozottságtól ment, de épen egyszerűségében szép és igaz, megkapó meséjü al-kotásán, mint a milyen Csiky Ellenállhatatlania?

Lássuk már most vázlatosan a darab me-séjét.

Rodrigo, egy kőbor lovag, azon férfiak köz-zé tartozik, kik ha egy nő rájuk pillant, szentül meg vannak győződve, hogy belőlük bolondult; meg-ezért: Rodrigo roppant hűs szépségére s bá-gyoskára s izgalomra drosszított izlése nem tud elég tápot meríteni egy darabból, melynek meséje a hegyi-patak kristálytisztá vizeként az élet sa-lakos zürzavarától megtisztultat csak azt vízi szíre, ami a mindennapi életben a lényeges, az örök-emberi, s elhagyja azt, a mi a dolgok s em-ber élet benső tartalmára, vagy befolyás nélkül gomolyog el fejünk fölött. A „Tricouche és Cacolet“, a „Három kalap“, a „Két árva“ féle mo-dern drámai termékek idegfeszítő izgalmai után csoda-e, ha a nagyközönség nem tud fölmegede-ni, nem tud „lelkesedni“ a költészet minden mes-terteltségtől, tulhalmozottságtól ment, de épen egyszerűségében szép és igaz, megkapó meséjü al-kotásán, mint a milyen Csiky Ellenállhatatlania?

Rodrigo, egy kőbor lovag, azon férfiak köz-zé tartozik, kik ha egy nő rájuk pillant, szentül meg vannak győződve, hogy belőlük bolondult; meg-ezért: Rodrigo roppant hűs szépségére s bá-gyoskára s izgalomra drosszított izlése nem tud elég tápot meríteni egy darabból, melynek meséje a hegyi-patak kristálytisztá vizeként az élet sa-lakos zürzavarától megtisztultat csak azt vízi szíre, ami a mindennapi életben a lényeges, az örök-emberi, s elhagyja azt, a mi a dolgok s em-ber élet benső tartalmára, vagy befolyás nélkül gomolyog el fejünk fölött. A „Tricouche és Cacolet“, a „Három kalap“, a „Két árva“ féle mo-dern drámai termékek idegfeszítő izgalmai után csoda-e, ha a nagyközönség nem tud fölmegede-ni, nem tud „lelkesedni“ a költészet minden mes-terteltségtől, tulhalmozottságtól ment, de épen egyszerűségében szép és igaz, megkapó meséjü al-kotásán, mint a milyen Csiky Ellenállhatatlania?

Rodrigo, egy kőbor lovag, azon férfiak köz-zé tartozik, kik ha egy nő rájuk pillant, szentül meg vannak győződve, hogy belőlük bolondult; meg-ezért: Rodrigo roppant hűs szépségére s bá-gyoskára s izgalomra drosszított izlése nem tud elég tápot meríteni egy darabból, melynek meséje a hegyi-patak kristálytisztá vizeként az élet sa-lakos zürzavarától megtisztultat csak azt vízi szíre, ami a mindennapi életben a lényeges, az örök-emberi, s elhagyja azt, a mi a dolgok s em-ber élet benső tartalmára, vagy befolyás nélkül gomolyog el fejünk fölött. A „Tricouche és Cacolet“, a „Három kalap“, a „Két árva“ féle mo-dern drámai termékek idegfeszítő izgalmai után csoda-e, ha a nagyközönség nem tud fölmegede-ni, nem tud „lelkesedni“ a költészet minden mes-terteltségtől, tulhalmozottságtól ment, de épen egyszerűségében szép és igaz, megkapó meséjü al-kotásán, mint a milyen Csiky Ellenállhatatlania?

Rodrigo, egy kőbor lovag, azon férfiak köz-zé tartozik, kik ha egy nő rájuk pillant, szentül meg vannak győződve, hogy belőlük bolondult; meg-ezért: Rodrigo roppant hűs szépségére s bá-gyoskára s izgalomra drosszított izlése nem tud elég tápot meríteni egy darabból, melynek meséje a hegyi-patak kristálytisztá vizeként az élet sa-lakos zürzavarától megtisztultat csak azt vízi szíre, ami a mindennapi életben a lényeges, az örök-emberi, s elhagyja azt, a mi a dolgok s em-ber élet benső tartalmára, vagy befolyás nélkül gomolyog el fejünk fölött. A „Tricouche és Cacolet“, a „Három kalap“, a „Két árva“ féle mo-dern drámai termékek idegfeszítő izgalmai után csoda-e, ha a nagyközönség nem tud fölmegede-ni, nem tud „lelkesedni“ a költészet minden mes-terteltségtől, tulhalmozottságtól ment, de épen egyszerűségében szép és igaz, megkapó meséjü al-kotásán, mint a milyen Csiky Ellenállhatatlania?

Rodrigo, egy kőbor lovag, azon férfiak köz-zé tartozik, kik ha egy nő rájuk pillant, szentül meg vannak győződve, hogy belőlük bolondult; meg-ezért: Rodrigo roppant hűs szépségére s bá-gyoskára s izgalomra drosszított izlése nem tud elég tápot meríteni egy darabból, melynek meséje a hegyi-patak kristálytisztá vizeként az élet sa-lakos zürzavarától megtisztultat csak azt vízi szíre, ami a mindennapi életben a lényeges, az örök-emberi, s elhagyja azt, a mi a dolgok s em-ber élet benső tartalmára, vagy befolyás nélkül gomolyog el fejünk fölött. A „Tricouche és Cacolet“, a „Három kalap“, a „Két árva“ féle mo-dern drámai termékek idegfeszítő izgalmai után csoda-e, ha a nagyközönség nem tud fölmegede-ni, nem tud „lelkesedni“ a költészet minden mes-terteltségtől, tulhalmozottságtól ment, de épen egyszerűségében szép és igaz, megkapó meséjü al-kotásán, mint a milyen Csiky Ellenállhatatlania?

Rodrigo, egy kőbor lovag, azon férfiak köz-zé tartozik, kik ha egy nő rájuk pillant, szentül meg vannak győződve, hogy belőlük bolondult; meg-ezért: Rodrigo roppant hűs szépségére s bá-gyoskára s izgalomra drosszított izlése nem tud elég tápot meríteni egy darabból, melynek meséje a hegyi-patak kristálytisztá vizeként az élet sa-lakos zürzavarától megtisztultat csak azt vízi szíre, ami a mindennapi életben a lényeges, az örök-emberi, s elhagyja azt, a mi a dolgok s em-ber élet benső tartalmára, vagy befolyás nélkül gomolyog el fejünk fölött. A „Tricouche és Cacolet“, a „Három kalap“, a „Két árva“ féle mo-dern drámai termékek idegfeszítő izgalmai után csoda-e, ha a nagyközönség nem tud fölmegede-ni, nem tud „lelkesedni“ a költészet minden mes-terteltségtől, tulhalmozottságtól ment, de épen egyszerűségében szép és igaz, megkapó meséjü al-kotásán, mint a milyen Csiky Ellenállhatatlania?

Rodrigo, egy kőbor lovag, azon férfiak köz-zé tartozik, kik ha egy nő rájuk pillant, szentül meg vannak győződve, hogy belőlük bolondult; meg-ezért: Rodrigo roppant hűs szépségére s bá-gyoskára s izgalomra drosszított izlése nem tud elég tápot meríteni egy darabból, melynek meséje a hegyi-patak kristálytisztá vizeként az élet sa-lakos zürzavarától megtisztultat csak azt vízi szíre, ami a mindennapi életben a lényeges, az örök-emberi, s elhagyja azt, a mi a dolgok s em-ber élet benső tartalmára, vagy befolyás nélkül gomolyog el fejünk fölött. A „Tricouche és Cacolet“, a „Három kalap“, a „Két árva“ féle mo-dern drámai termékek idegfeszítő izgalmai után csoda-e, ha a nagyközönség nem tud fölmegede-ni, nem tud „lelkesedni“ a költészet minden mes-terteltségtől, tulhalmozottságtól ment, de épen egyszerűségében szép és igaz, megkapó meséjü al-kotásán, mint a milyen Csiky Ellenállhatatlania?

Rodrigo, egy kőbor lovag, azon férfiak köz-zé tartozik, kik ha egy nő rájuk pillant, szentül meg vannak győződve, hogy belőlük bolondult; meg-ezért: Rodrigo roppant hűs szépségére s bá-gyoskára s izgalomra drosszított izlése nem tud elég tápot meríteni egy darabból, melynek meséje a hegyi-patak kristálytisztá vizeként az élet sa-lakos zürzavarától megtisztultat csak azt vízi szíre, ami a mindennapi életben a lényeges, az örök-emberi, s elhagyja azt, a mi a dolgok s em-ber élet benső tartalmára, vagy befolyás nélkül gomolyog el fejünk fölött. A „Tricouche és Cacolet“, a „Három kalap“, a „Két árva“ féle mo-dern drámai termékek idegfeszítő izgalmai után csoda-e, ha a nagyközönség nem tud fölmegede-ni, nem tud „lelkesedni“ a költészet minden mes-terteltségtől, tulhalmozottságtól ment, de épen egyszerűségében szép és igaz, megkapó meséjü al-kotásán, mint a milyen Csiky Ellenállhatatlania?

Rodrigo, egy kőbor lovag, azon férfiak köz-zé tartozik, kik ha egy nő rájuk pillant, szentül meg vannak győződve, hogy belőlük bolondult; meg-ezért: Rodrigo roppant hűs szépségére s bá-gyoskára s izgalomra drosszított izlése nem tud elég tápot meríteni egy darabból, melynek meséje a hegyi-patak kristálytisztá vizeként az élet sa-lakos zürzavarától megtisztultat csak azt vízi szíre, ami a mindennapi életben a lényeges, az örök-emberi, s elhagyja azt, a mi a dolgok s em-ber élet benső tartalmára, vagy befolyás nélkül gomolyog el fejünk fölött. A „Tricouche és Cacolet“, a „Három kalap“, a „Két árva“ féle mo-dern drámai termékek idegfeszítő izgalmai után csoda-e, ha a nagyközönség nem tud fölmegede-ni, nem tud „lelkesedni“ a költészet minden mes-terteltségtől, tulhalmozottságtól ment, de épen egyszerűségében szép és igaz, megkapó meséjü al-kotásán, mint a milyen Csiky Ellenállhatatlania?

Rodrigo, egy kőbor lovag, azon férfiak köz-zé tartozik, kik ha egy nő rájuk pillant, szentül meg vannak győződve, hogy belőlük bolondult; meg-ezért: Rodrigo roppant hűs szépségére s bá-gyoskára s izgalomra drosszított izlése nem tud elég tápot meríteni egy darabból, melynek meséje a hegyi-patak kristálytisztá vizeként az élet sa-lakos zürzavarától megtisztultat csak azt vízi szíre, ami a mindennapi életben a lényeges, az örök-emberi, s elhagyja azt, a mi a dolgok s em-ber élet benső tartalmára, vagy befolyás nélkül gomolyog el fejünk fölött. A „Tricouche és Cacolet“, a „Három kalap“, a „Két árva“ féle mo-dern drámai termékek idegfeszítő izgalmai után csoda-e, ha a nagyközönség nem tud fölmegede-ni, nem tud „lelkesedni“ a költészet minden mes-terteltségtől, tulhalmozottságtól ment, de épen egyszerűségében szép és igaz, megkapó meséjü al-kotásán, mint a milyen Csiky Ellenállhatatlania?

Rodrigo, egy kőbor lovag, azon férfiak köz-zé tartozik, kik ha egy nő rájuk pillant, szentül meg vannak győződve, hogy belőlük bolondult; meg-ezért: Rodrigo roppant hűs szépségére s bá-gyoskára s izgalomra drosszított izlése nem tud elég tápot meríteni egy darabból, melynek meséje a hegyi-patak kristálytisztá vizeként az élet sa-lakos zürzavarától megtisztultat csak azt vízi szíre, ami a mindennapi életben a lényeges, az örök-emberi, s elhagyja azt, a mi a dolgok s em-ber élet benső tartalmára, vagy befolyás nélkül gomolyog el fejünk fölött. A „Tricouche és Cacolet“, a „Három kalap“, a „Két árva“ féle mo-dern drámai termékek idegfeszítő izgalmai után csoda-e, ha a nagyközönség nem tud fölmegede-ni, nem tud „lelkesedni“ a költészet minden mes-terteltségtől, tulhalmozottságtól ment, de épen egyszerűségében szép és igaz, megkapó meséjü al-kotásán, mint a milyen Csiky Ellenállhatatlania?

Rodrigo, egy kőbor lovag, azon férfiak köz-zé tartozik, kik ha egy nő rájuk pillant, szentül meg vannak győződve, hogy belőlük bolondult; meg-ezért: Rodrigo roppant hűs szépségére s bá-gyoskára s izgalomra drosszított izlése nem tud elég tápot meríteni egy darabból, melynek meséje a hegyi-patak kristálytisztá vizeként az élet sa-lakos zürzavarától megtisztultat csak azt vízi szíre, ami a mindennapi életben a lényeges, az örök-emberi, s elhagyja azt, a mi a dolgok s em-ber élet benső tartalmára, vagy befolyás nélkül gomolyog el fejünk fölött. A „Tricouche és Cacolet“, a „Három kalap“, a „Két árva“ féle mo-dern drámai termékek idegfeszítő izgalmai után csoda-e, ha a nagyközönség nem tud fölmegede-ni, nem tud „lelkesedni“ a költészet minden mes-terteltségtől, tulhalmozottságtól ment, de épen egyszerűségében szép és igaz, megkapó meséjü al-kotásán, mint a milyen Csiky Ellenállhatatlania?

Rodrigo, egy kőbor lovag, azon férfiak köz-zé tartozik, kik ha egy nő rájuk pillant, szentül meg vannak győződve, hogy belőlük bolondult; meg-ezért: Rodrigo roppant hűs szépségére s bá-gyoskára s izgalomra drosszított izlése nem tud elég tápot meríteni egy darabból, melynek meséje a hegyi-patak kristálytisztá vizeként az élet sa-lakos zürzavarától megtisztultat csak azt vízi szíre, ami a mindennapi életben a lényeges, az örök-emberi, s elhagyja azt, a mi a dolgok s em-ber élet benső tartalmára, vagy befolyás nélkül gomolyog el fejünk fölött. A „Tricouche és Cacolet“, a „Három kalap“, a „Két árva“ féle mo-dern drámai termékek idegfeszítő izgalmai után csoda-e, ha a nagyközönség nem tud fölmegede-ni, nem tud „lelkesedni“ a költészet minden mes-terteltségtől, tulhalmozottságtól ment, de épen egyszerűségében szép és igaz, megkapó meséjü al-kotásán, mint a milyen Csiky Ellenállhatatlania?

Rodrigo, egy kőbor lovag, azon férfiak köz-zé tartozik, kik ha egy nő rájuk pillant, szentül meg vannak győződve, hogy belőlük bolondult; meg-ezért: Rodrigo roppant hűs szépségére s bá-gyoskára s izgalomra drosszított izlése nem tud elég tápot meríteni egy darabból, melynek meséje a hegyi-patak kristálytisztá vizeként az élet sa-lakos zürzavarától megtisztultat csak azt vízi szíre, ami a mindennapi életben a lényeges, az örök-emberi, s elhagyja azt, a mi a dolgok s em-ber élet benső tartalmára, vagy befolyás nélkül gomolyog el fejünk fölött. A „Tricouche és Cacolet“, a „Három kalap“, a „Két árva“ féle mo-dern drámai termékek idegfeszítő izgalmai után csoda-e, ha a nagyközönség nem tud fölmegede-ni, nem tud „lelkesedni“ a költészet minden mes-terteltségtől, tulhalmozottságtól ment, de épen egyszerűségében szép és igaz, megkapó meséjü al-kotásán, mint a milyen Csiky Ellenállhatatlania?

Rodrigo, egy kőbor lovag, azon férfiak köz-zé tartozik, kik ha egy nő rájuk pillant, szentül meg vannak győződve, hogy belőlük bolondult; meg-ezért: Rodrigo roppant hűs szépségére s bá-gyoskára s izgalomra drosszított izlése nem tud elég tápot meríteni egy darabból, melynek meséje a hegyi-patak kristálytisztá vizeként az élet sa-lakos zürzavarától megtisztultat csak azt vízi szíre, ami a mindennapi életben a lényeges, az örök-emberi, s elhagyja azt, a mi a dolgok s em-ber élet benső tartalmára, vagy befolyás nélkül gomolyog el fejünk fölött. A „Tricouche és Cacolet“, a „Három kalap“, a „Két árva“ féle mo-dern drámai termékek idegfeszítő izgalmai után csoda-e, ha a nagyközönség nem tud fölmegede-ni, nem tud „lelkesedni“ a költészet minden mes-terteltségtől, tulhalmozottságtól ment, de épen egyszerűségében szép és igaz, megkapó meséjü al-kotásán, mint a milyen Csiky Ellenállhatatlania?

Rodrigo, egy kőbor lovag, azon férfiak köz-zé tartozik, kik ha egy nő rájuk pillant, szentül meg vannak győződve, hogy belőlük bolondult; meg-ezért: Rodrigo roppant hűs szépségére s bá-gyoskára s izgalomra drosszított izlése nem tud elég tápot meríteni egy darabból, melynek meséje a hegyi-patak kristálytisztá vizeként az élet sa-lakos zürzavarától megtisztultat csak azt vízi szíre, ami a mindennapi életben a lényeges, az örök-emberi, s elhagyja azt, a mi a dolgok s em-ber élet benső tartalmára, vagy befolyás nélkül gomolyog el fejünk fölött. A „Tricouche és Cacolet“, a „Három kalap“, a „Két árva“ féle mo-dern drámai termékek idegfeszítő izgalmai után csoda-e, ha a nagyközönség nem tud fölmegede-ni, nem tud „lelkesedni“ a költészet minden mes-terteltségtől, tulhalmozottságtól ment, de épen egyszerűségében szép és igaz, megkapó meséjü al-kotásán, mint a milyen Csiky Ellenállhatatlania?

Rodrigo, egy kőbor lovag, azon férfiak köz-zé tartozik, kik ha egy nő rájuk pillant, szentül meg vannak győződve, hogy belőlük bolondult; meg-ezért: Rodrigo roppant hűs szépségére s bá-gyoskára s izgalomra drosszított izlése nem tud elég tápot meríteni egy darabból, melynek meséje a hegyi-patak kristálytisztá vizeként az élet sa-lakos zürzavarától megtisztultat csak azt vízi szíre, ami a mindennapi életben a lényeges, az örök-emberi, s elhagyja azt, a mi a dolgok s em-ber élet benső tartalmára, vagy befolyás nélkül gomolyog el fejünk fölött. A „Tricouche és Cacolet“, a „Három kalap“, a „Két árva“ féle mo-dern drámai termékek idegfeszítő izgalmai után csoda-e, ha a nagyközönség nem tud fölmegede-ni, nem tud „lelkesedni“ a költészet minden mes-terteltségtől, tulhalmozottságtól ment, de épen egyszerűségében szép és igaz, megkapó meséjü al-kotásán, mint a milyen Csiky Ellenállhatatlania?

korcsmát nem kapja meg, de 30 aranyának is ütheti bittal a nyomát.

Az ellenállhatatlan Rodrigo, midőn látja, hogy elesett a hercegnőtől: vissza akar térni a korcsmáros leányhoz, kit azelőtt Doridónak enge-dett át; de ettől is elkoppan, mert Elvira meg-tanulta ismerni a hű bolondot s most már nem őt, hanem a szerény Doridót fogadja el férjül.

Az ellenállhatatlan szépségére annyira hű, üresfejt Rodrigo tehát általános gunyakazj tár-gyává lesz.

Es a mese; minden ízében mesterileg van kikerekítve; scenirozása bámulatosan szép sym-metriával fejt ki egyik jelenetet a másikból; a cselekvény menete mindinkább emeli a néző ér-dekeltségét s a végén feszült kíváncsisággá fordoz-a azt. A hős jellemében rejlt comicum minden tul-zástól menten, egészenes humorral van kifejezve; a helyzetek comicuma hasonlíkép. Rodrigon kívül is azonban a többi alakok mind erőteljes, drá-mailag jellemző vonásokkal vannak festve s külö-nösen Don Diego lobbanékony természete, hogy senkit nem enged magát kibeszélni, igen sike-rülten van kigolgozva.

Röviden: Csiky Ellenállhatatlania ritkaszin-padi műremek; s ha a hátrányul felhozott két körülmény nem szolgálja akadályul annak, hogy a nagyközönség modern vigjátéki bonyolalmassá-gokhoz szoktatott izlést s teljesen kielégítse: bizonynyára megkapó hatást tett volna. Azonban így is kétségtelenül az első között foglal helyet legszebb, legremekelb eredeti vigjátékaink so-rában.

Áttérve az előadásra: teljes meglepédesün-kezt nyilváníthatjuk fölötté. Összevágó, gondos volt minden részleteiben, gyors és élénk egész menet-ében. A szereplők egyenkint mind jól megállották helyüket: Szombathelyi (Rodrigo), Gabányi (Don Diego) és Mihályfi (Dorido) kitűnően töltötték be szerepüket s az előadás sikere első sorban az ők érdemük.

Különbön térszűke miatt ezuttal részleteseb-ben nem reflectálhatunk reájuk; de a második előadás alkalmából részletesebben fogunk szólni, va-lamint a „Magus“-ról is.

Nyílt kérelem egy fontos ügyben.

Hogy a birtok-tagosítás nyomában miképen szokott még a hátramaradt gazdasági élet is jólleire vergődni, azt nem szükség magyaráznunk. Sajnos, hogy Tordán a tagosítás mind ez ideig sem volt, egyesek eszükönosságából, keresztyélviből, ugy, hogy a tordai tagosítás ügyében, épen a földbir-tokosok érdekében a törvény s-ának kellett közbe lépni; a törvénynek kellett megtenni azt, a mit minden egyesnek a saját gazdasági érdeke paran-csolt volna megtennie. Jelenleg azonban a tagosi-tás ügye ott áll, hogy nemcsak már a tagosítási munkálatok kezdetüket vaendik. Állítólag azt be-szélkik, hogy a földbirtokosokat meg nem halgatták, akár az illető hatóság oly mértékűt kinevezni a tagosítási munkálatok keresztültételére, a kit, a közbirtokosság nem óhajtja, ki mint nem diploma-ticus mérnök, a tordai tagosítás ügyét könnyen oly abnormis helyzetbe juttathatná, mint ez más helytt is történt, a hol a tagosítás az illető protegált mérnök szakavataltsága hiányából még jelenleg is csak a kezdet vajadásai között várja, ki tudja mi-kor történendő bevégeztét; s tekintettel arra, hogy oly kérdésben, a hol ezrek, meg ezrek gazdasági érdekeiről van szó, az illető közbirtokosság tudta és akarata nélkül intézkedni nem véljük helyes eljárásnak, bátrak vagyunk a nyilvánosság terén fölkiérni az illető hatóságot, hogy a tordai tagosi-tási munkálatok keresztültételére — félreléve min-den a közszéla károsan visszaható protegálást — csak is megbízható diplomaticus mérnököt s olyant méltóztatassék kinevezni, a ki a tagosításban gyako-rult s azon a teren elismerés és érdemeket szer-zett, a ki elég biztosítékkal bír arra nézve, hogy a netán okozható károkat megtéríti s a kinek ki-nevezésében a tordai birtokos polgárság is teljesen megnyugszik.

Torda, 1878. december 7-én.

Egy tordai polgár.

Az özv. Cserey Jánosné által alapítan-dó „Székely nemzeti muzeum“

számára f. évi november havában beérkezett adománnyok kimutatása.

I. Könyvek nyomtatványok és ké-ziratok. Reményik Kálmán úrtól 5 drb. kézirat. Bartalis József úrtól (Ozófalva) 1 kézirat, 1 tér-kép. Özv. Mircse Ferencné 6 nagyságától (Zágon) 27 köt. könyv. Barabás Antal úrtól (Zágon) 1 köt. könyv V. . . úrtól (Zágon) 1 köt. kézirat a XVII. századból. Vásárlás útján 112 köt. könyv.

II. Régiségek, pénz és érem: Korma-lla k. a. (Nyulód) 1 kővéss. Orbay Mihályúr-asszonytól (Szt.-Lélek) 1 cserép korsó. Gidófalvi Pálné 6 nagyságától (S.-Szt.-György) 1 ezüst men-ta láncz két csattal. Fejér István úrtól (Imecs-falva) 1 ezüst, 3 rézpénz. Csizsár Sándorné urasszonytól (K.-Vásárhely) 3 drb. ezüst, 1 rézpénz. Kőnczey Domokos úrtól (Szt.-Lélek) 3 drb. réz, 4 drb. ezüst pénz, 7 drb. római ezüst pénz, 1 drb. 10 frtos bankjegy 1806-ból. Molnár József úrtól (K.-Vásárhely) 2 drb. római ezüst pénz. Özv. Vár-helyi Ignácné urasszony 1 drb. 5 forintos és 1 drb. 10 forintos bankjegyet 1806-ból. Bogdán Istvánné 6 nagyságától (S.-Szt.-György) 2 drb. ró-mai ezüst, 2 drb. török ezüst, 1 rézpénz. Sebes-tyén Sándorné 6 nagyságától (S.-Szt.-György) 1 nagy üveg pohár metszett alakokkal. Bartalis Jó-zsef úrtól (Ozófalva) 1 római cserép tál alj, 1 ezüst 1 rézpénz. Csia Gergely úrtól (Ozófalva) 4 dr. rézpénz. Mihály Albert úrtól (Mártonfalva) 1 drb. ezüst pénz. Róbert Antal úrtól (Oroszfalu) 2 drb. ezüst pénz. Geréb Jánosné 6 nagyságától (S.-Szt.-György) 1 dombor kép keretben. Witkay Fe-renczné 6 nagyságától (Egerpatlak) 1 olajfestmény (Mária), Nagy Sándor úrtól (Onest) 1 drb. ezüst pénz. Bartha Vilma k. a. (Zágon) 1 chinai por-czellán tányér. Özv. Boda Mártonné urasszonytól (Zágon) 1 porcellán gyümölcsös kosár, 1 porcellán kanna, Kovács Dénes úrtól (Brassó) 3 drb. török rézpénz. Hamar Ignác úrtól (Futásfalva) 1 ezüst emlék érem.

III. Természeti tárgyak: Reiber Dániel úrtól (K.-Vásárhely) 1 embrió szeszen.

Fogadják a lelkes adakozók, kikettők által egy nemzet kincsét gyarapítják, előleges köszö-ne-met, az utókor halás elismerését.

Imecsfalva, 1878. nov. 4-én.

Özv. Cserey Jánosné.

NAPI HIREK.

Kolozsvár, 1878. decz. 10.

— **A következőség.** A szabadel-vű körből kilépett képviselő a kör elnökehez in-tézték következő levélben tudaták kilépésüket: „Igen tisztelt alelnök ur! A megalakult kormány — nézetünk szerint — nem nyújtván program-mában kilátást arra, hogy befolyását és tevékeny-ségét akként fogja érvényesíteni, hogy a keleti po-litika eddig végzetes irányából a nemzet érdekei-nek és óhajainak megfelelő irányba tereltesse: rákán nézve, kik a külügyi politikát — a mint az eredményeiben nyilvánul — elítéljük, s annak a monarchia államjogi szerveztelére s hatalmi állásá-ra, a parlamentarismus consolidációjára és pénz-ügyeink rendezésére való visszahatását veszé-lyesnek tartjuk, erkölcsi lehetetlenség, hogy az or-szággal való szabadelvűpártunk, mint kormánypártunk kötelességében továbbra is megmaradjon, a helyzetet domináló kérdésekre nézve meggyőződésünk és cselekvésünk szabadságát a pártállás követelmé-nyeinek alárendeljük. Kilépünk tehát a pártból, melynek súlyos viszonyok között is őszinte hívei valánk, s melyhez bennünket egyénileg annyi ked-ves emlék kötött, kérvén igen tisztelt alelnök urat, hogy ezen elhatározásunkról s annak indokairól, a szabadelvűpártunk, hazaifai tisztelőink tolmácsolása mellett értesíteni méltóztatassék. Kiváló tisztellett maradván. Budapest, 1878. december 7-én, alá-zaatos szolgái: Horváth Boldizsár, Horváth Lajos, Hodossy Imre, Wahrenmann Mór, gróf Péchy Manó, Fröhlich Gusztáv.“ A mint helyben olvashatni, a fen-nebbi levél aláírói között a gr. Péchy Manó neve is benfigyeltatik. Biztos értesülésünk szerint a grófnak még mára Simon Elek polgármester ke-zébe Kolozsvár város választóíhoz intézve egy nyi-latkozata fog leérkezni, melyben bővebben kifejti azon okokat, melyek a lépésre vezérelték, ré-szünkről tehát ezuttal fölfüggesztünk e tárgyak minden hozzászólást. Megemlítenédnek tartjuk azon-an, hogy biztos értesülésünk szerint a gróf sem-miféle pártba sem lépik be s a házbán reservált állást fog elfoglalni.

— **József főherceg és a marosvá-sárhelyi tábor.** A maros-vásárhelyi honvédtábor befásítására eddig több rendbeli kísérletek tételtek, s a városi hatóság engedelmével, a város tulajdo-nát képező erdőkből s berkekből vett számos ültetvény-ték lettek immár ott kiültetve. Mind a mellett eddig nem sikerült felismerni azon fa ne-met, melynek a talaj legjobban megfelelhet, mert az eddig kiültetett példányok részint egyhamar kivesznek, részint pedig csak tengődnek. József fő-herceg f. évi szeptember derekán M.-Vásárhelyt időzvé, ezt észrevette s azonnal kiáltásba helyezni kegyeskedett, hogy Alcsutól kisérletképen az ite-ni vidéken ritkábban elforduló oly nemű ültet-vény fákát küldend, melyekről hiszi, hogy a ta-laj viszonyainak megfelelőek. Ő Fensége ezen ígéretének alapján, a mult héten tényleg több mint 500 darab ültetvény-fa érkezett vasuton Maros-Vásárhelyre, a sátoztábor felügyeletével megbízott ottani honvédszállás-parancsnoksághoz s azoknak kétszáz forintot tulhaladó szállítási költsége Ő fen-sége kertjeinek főfelügyelője által lett kifizetve. Adja isten, hogy a kísérlet sikerüljön, s hogy a marosvásárhelyi tábornak, Ő cs. és k. fensége bő-kezűsége által nyert ilyen feldisztése, állandó bi-zonyítvánnyal szolgáljon azon érdekeltségre nézve, melylyel Ő fensége a honvédség intézménye s csap-atjainak java irányában viselkedik.

— **A kolozsvári torna-vívoda intézet meg-nyitására** évfordulati napja megünneplésére mult vasárnap rendezett díszturnaszon a bíráló bizott-ság Firtos Ferenczet, mint az unitárius főtanoda VI-od osztályos tanulóját, tüntette ki az összes verseny-tornászok közül, miért is az első jutalom neki adatott ki. A többi versenyző ifjak közül a következők nyertek jutalmat, 1-ször nyu-jtón: Borboly György, Gálffy Kálmán, Tusek Sándor, Kriza Ferencz, Möröz Ferencz, Binder Albert, az unit főtanodából; Tóth Ferencz, Stand-ner Gyula, Timpelnagel Norbert a tanítóképzé-déből; Kovács Sándor az ev. ref. főtanodából. 2-szor Lóvon: Kovács Sándor, Kodóbbó Sándor a ref. főtanodából, Firtos, Kriza Ferencz az unit. fő-tanodából. 3-szor Korlátón: Borboly György,

Firtos Ferencz, Veres Ferencz, Csengery Gyula, unitárius tanulók; Timpelnagel Norbert, Standner Gyula képezdei növendékek; Kátai József ev. ref. tanuló; 4-szer Magas ugrásban: Deák La-jos és Szakács István unitárius tanulók. 5-ször távugrásban Deák Lajos, Firtos Ferencz unit. tanulók, Rudnyánszky László, Ferenczi Ignác rom. cath. tanulók; Danco Lajos és Albu Sándor ta-nítóképezdebeli növendékek.

— **Nyilvános Kösszönet.** A kolozsvári torna-vívoda intézet megnyitásának évfordu-lati napja megünneplésére mult vasárnap rendezett díszturnaszt alkalmával a versenytornászok megjutalmazására a városi közönség részéről több ezüst tallér, könyv, ikép, szivartartó, gyufatartó, tórtastb. gyűlt be, mely tárgyakat a következők vol-tak szívesek adományolni: Páll Sándor, Váradi Mór, dr. Weisz József, dr. Salczbauer János, Rucs-ka János, gr. Eszterházy Dénes, Demjén László Gazi József, Ince József, Dobál Izák, Polcz Al-bert, Pelelle István, Petrovics György, Somlyai László, Tauffer János, Keresztessy Pál, Piger Jó-zsef, Stampa testvérek, Szathmáry Eleukar, to-vábbá Philippi Eliz és Ida, Kohn Regina, Bá-nyai Anna és Albert Berta kisasszonyok, végre Tóth Tamásné és öz. Somogyi Istvánné urnók. Fogadják a mályen tisztelt adományozók szíves áldozatkészségükért ujbol is legmélyebb köszö-ne-tüket. Kolozsvárt, 1878 decz. 10-én A rendező bizottság.

— **Kolozsavármegye közigazgatási bizott-sága** dílesei jövőre minden h 1-ső hétfőjén fogja megtartani. A f. havi gyűlésről szóló tudósítást csak jövő számunkban közölhetjük.

— **Milkovics Henrik** százados Maros-Vásárhelyt szent-kerály-utczai lakásán tegnapi reg-el, eddig ismeretlen okból, meglötte magát. A golyó testén s a párnán keresztül a falba hatolt. Nőt és gyermeket hagyott maga után.

— **Értesítés.** A nagy-szebeni magyar ol-vasó-egylet részéről a t. cz. egyleti tagok és a t. cz. közönség tudomására hozatik, hogy a jelen 1878. évi december hó 1-kezdetétől 1879. évi ja-nuár hó közepéig terjedő felolvasási idő ny-ben, mindössze hat felolvasás fog rendezetni. U

